

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/145/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1425208211
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1425208211.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, zastúpeného: RASLEGAL, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 855 561, proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, Na H. XXXXX/XD, XXX XX R., o určenie neúčinnosti právneho úkonu a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 03.10.2025 č. k. 36C/62/2025-185 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa proti žalovanému domáhal zákazu nakladať - s nehnuteľnosťami, nachádzajúcimi sa v okrese R. B., obci R. - U. G., katastrálnom území H., evidovanými Okresným úradom R., katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, a to najmä previesť vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam alebo k spoluvlastníckemu podielu k nim kúpnu zmluvou, darovacou zmluvou, zámennou zmluvou, vložiť tieto nehnuteľnosti alebo spoluvlastnícky podiel k nim ako nepeňažný vklad do základného imania obchodnej spoločnosti alebo družstva, zaťažiť tieto nehnuteľnosti alebo spoluvlastnícky podiel k nim záložným právom, vecným bremenom, zriadiť k nim alebo k spoluvlastníckemu podielu k nim zabezpečovací prevod vlastníckeho práva, tieto nehnuteľnosti alebo spoluvlastnícky podiel k nim prenajať, vypožičať, odstrániť, zničiť, poškodiť, urobiť ich neupotrebitelnými alebo nakladať s týmito nehnuteľnosťami alebo so spoluvlastníckym podielom k nim iným spôsobom; - s nehnuteľnosťami, nachádzajúcimi sa v okrese R. B., obci R. - U.É. G., katastrálnom území H., evidovanými Okresným úradom R., katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, a to najmä previesť spoluvlastnícky podiel na týchto nehnuteľnostiach kúpnu zmluvou, darovacou zmluvou, zámennou zmluvou, vložiť ho ako nepeňažný vklad do základného imania obchodnej spoločnosti alebo družstva, zaťažiť ho záložným právom, vecným bremenom, zriadiť k nemu zabezpečovací prevod vlastníckeho práva, prenajať ho, vypožičať, odstrániť, zničiť, poškodiť, urobiť ho neupotrebitelným alebo nakladať s ním iným spôsobom.

2. Uviedol, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáha voči žalovanému určenia neúčinnosti Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zapísanej v katastri nehnuteľností v rámci konania pod sp. zn.: H.-XXXXX/XXXX dňa 08.11.2023, keď súčasne so žalobou podal žalobca návrh na nariadenie vyššie uvedeného neodkladného opatrenia.

3. Vychádzal zo žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnených nasledovne: Dňa 21.03.2024 žalobca ako veriteľ uzavrel s dlžníkom, G.. E. J. N., bytom: Na H. XXXXX/XD, XXX XX R. - G. Č. U. G., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX (ďalej aj ako „Dlžníčka“), v zmysle ustanovení §§ 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení

neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Dlužníčka v čase uzavretia Zmluvy vystupovala ako podnikateľ s obchodným menom G. E. J. N. - Beauty lounge by Yasmin, miesto podnikania: Na varte 13200/2D, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 43 801 803, registrovaný v živnostenskom registri Okresného úradu Bratislava č. 330-15484.

4. Žalobca poskytol dlžníčke v zmysle Zmluvy úver na podnikateľské účely vo výške 15.500,- EUR, pričom podľa Zmluvy išlo o investičný úver. Zmluva bola uzatvorená elektronicky - za využitia elektronických zariadení prostredníctvom internet bankingu.

5. Vychádzajúc z údajov o priezvisku, dátume narodenia a trvalom bydlisku žalovaného a dlžníčky považuje žalobca za zrejmé, že žalovaný a dlžníčka sú navzájom blízkymi osobami, konkrétne ide o manželov. Súd v tejto súvislosti požiadal o to, aby preveril rodinné väzby medzi žalovaným a dlžníčkou, a to dopytom na matriku alebo iné evidencie štátu, keďže tie pre žalobcu nie sú prístupné a „od tejto okolnosti bude závisieť miera dokazovania relevantných okolností v spore ako takom.“ Zároveň súd následne požiadal o vyžiadanie, resp. pripojenie „... kompletnej zložky katastrálneho konania Okresného úradu R., katastrálny odbor, sp. zn.: H.-XXXXX/XXXX, vrátane Dohody, ako titulu pre zápis zmeny vlastníckeho práva v prospech žalovaného“.

6. Nakoľko dlžníčka nedodrжала povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy a dohodnuté splátky neplnila riadne a včas, žalobca pristúpil dňa 23.09.2024 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Dlužníčku vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 16.635,39 EUR. Dlužníčka napriek tomu jej dlh nesplnila, a to ani v dodatočnej lehote splatnosti piatich dní odo dňa doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ktorá jej bola žalobcom poskytnutá. Vzhľadom na uvedené okolnosti si žalobca jeho nárok uplatnil súdnou cestou, a to návrhom na vydanie platobného rozkazu, resp. žalobou v upomínacom konaní, zo dňa 28.07.2025. Dňa 05.08.2025 Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp. zn. 4Up/1038/2025 vydal platobný rozkaz, v ktorom zaviazal dlžníčku na zaplatenie nasledujúcich nárokov: istina vo výške 15.644,00 EUR; úrok vo výške 892,26 EUR; úrok z omeškania vzniknutý do zosplatnenia úveru vo výške 99,13 EUR; úrok z omeškania vzniknutý po zosplatnení úveru 12,65 % ročne zo sumy 15.644,00 EUR odo dňa 03.10.2024 do zaplatenia; náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 EUR; náhrada trov konania vo výške 1.334,38 EUR. Platobný rozkaz sa ku dňu podania tejto žaloby dlžníčke doručuje, táto si ho neprevzala v odbernej lehote.

7. Žalobca z verejne dostupného registra (Register poverení na vykonanie exekúcie) nadobudol vedomosť, že voči dlžníčke je ku dňu podania tejto žaloby vedené exekučné konanie v prospech ďalšieho jej veriteľa. Toto bolo iniciované na podklade exekučného titulu vydaného dňa 27.10.2023. Uvedené z jeho pohľadu vedie k záveru, že dlžníčka sa splneniu záväzkov voči svojim veriteľom vyhýba. Považuje tak za nepravdepodobné, že by z jej strany došlo k dobrovoľnému uspokojeniu jeho nárokov. Neeviduje ani, že by mala dlžníčka akýkoľvek iný exekvovateľný majetok, ktorého výška by postačovala na úhradu jej záväzkov voči nemu.

8. Žalobca v rámci interného šetrenia (na portáli katastra nehnuteľností) zaevidoval, že dlžníčka sa pravdepodobne zbavila jej nehnuteľného majetku, ktorý v dôsledku dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nadobudol žalovaný, jej manžel. V tejto súvislosti poukázal na listy vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, všetky vedené pre k. ú. H., na ktorých je žalovaný uvedený ako vlastník a ako titul nadobudnutia zaznamenaná Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 08.11.2023, sp. zn. konania: H.-XXXXX/XXXX (ďalej len „Dohoda“). Uvedené skutočnosti v žalobcovi vyvolali presvedčenie o tom, že dlžníčka sa v nadväznosti na nepriaznivé a neúspešné podnikanie takýmto spôsobom zbavila svojho nehnuteľného majetku, ktorý vlastnila, a to v prospech svojho manžela s úmyslom vyhnúť sa splneniu svojich záväzkov. Žalobca následne špecifikoval nehnuteľnosti, ktoré žalovaný nadobudol na základe Dohody.

9. Neodkladnosť požadovanej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil v žalobe tým, že ním uvádzané skutočnosti nasvedčujú okrem iného aj tomu, že v budúcnosti môže dôjsť k ďalšiemu nakladaniu s nehnuteľnosťami, ktoré nadobudol žalovaný Dohodou, prípadne k tomu, že ich žalovaný prevedie na inú osobu v úmysle zamedziť žalobcovi získať späť to, čo neoprávnene ušlo z majetku dlžníčky. Žalobca je presvedčený o tom, že v záujme krytia napádaného úkonu môže žalovaný realizovať prevod nehnuteľností na ďalšie osoby, aby tak vytvoril zdanie dobromyseľnosti ďalších

nadobúdateľov, a to akonáhle sa dozvie o podanej žalobe. Už z doterajšieho vývoja vecí podľa žalobcu vyplýva, že účastníci Dohody konajú na základe vopred pripraveného plánu, pričom jednotlivé kroky vykonávajú koordinovane. Uvedeným konaním dochádza k ukračovaniu veriteľov Dlužníčky, vrátane žalobcu, čo v konečnom dôsledku môže viesť aj k zmareniu budúcej exekúcie. Nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia v tejto veci teda spočíva v tom, že je medzi sporovými stranami nevyhnutná bezodkladná úprava pomerov, čo vyplýva z charakteru predmetu konania. Žalobca zároveň poukázal na to, že za danej situácie nevie na zabezpečenie jeho nárokov využiť inštitút sudcovského záložného práva, ako zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 a nasl. C.s.p., pretože žalovaný nie je jeho dlžníkom. Súdu preto navrhol nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa zakáže žalovanému previesť nehnuteľnosti na ďalšie osoby a zabezpečiť sa tak možnosť, aby sa žalobca v budúcnosti mohol uspokojiť z majetku, ktorý „ušiel z dispozície dlžníčky“.

V prípade, ak by súd nevyhovел jeho návrhu, existuje tu dôvodná obava, že žalovaný prevedie nehnuteľnosti na ďalšie osoby s cieľom vytvoriť zdanie dobromyseľnosti nových nadobúdateľov, čím nenávratne dôjde k zmareniu uspokojenia jeho pohľadávky. Taktiež to zmarí úspešnosť žaloby vo veci samej, nakoľko bude nevyhnutné v zmysle § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, vety za bodkočiarkou, zmeniť žalobu na žalobu na plnenie z titulu náhradovej pohľadávky v dôsledku zmeny okolností v majetkovej sfére žalovaného. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, a to napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 16Cob/2/2020-167 zo dňa 31.01.2020. Zdôraznil, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia spočíva nie v ohrození exekúcie, ale v potrebe takejto úpravy s ohľadom na charakter podanej žaloby. Pokiaľ by totižto došlo k ďalšiemu prevodu majetku, zmarí sa tak dôsledok určenia neúčinnosti a žalobcovi zostane iba nárok na peňažnú náhradu toho, čo z majetku ušlo. Žalobca navrhol nariadenie neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia, čo odôvodnil tým, že vzhľadom na charakter žaloby vo veci samej by takéto časové obmedzenie trvania neodkladného opatrenia nemuselo žalobcovi poskytnúť dostatočnú ochranu jeho práv. Vzhľadom k uvedenému mal za to, že aj po prípadnom úspechu žalobcu v konaní vo veci samej, by ostal odporovaný právny úkon naďalej platný, a to aj napriek tomu, že by bol voči žalobcovi právne neúčinný. Žalovaný, ako vlastník nehnuteľností, by tak po právoplatnom skončení tohto konania, a uplynutí času, na ktorý by bolo neodkladné opatrenie nariadené, mohol s nehnuteľnosťami nakladať bez akéhokoľvek obmedzenia. S ohľadom na dovtedajší vývoj situácie a neochotu dlžníčky vysporiadať svoje záväzky dobrovoľne, žalobca očakáva, že bude nevyhnutné domáhať sa uspokojenia jeho pohľadávok v exekučnom konaní, v ktorom dôjde k predaju nehnuteľností. Podľa žalobcu zánik neodkladného opatrenia po právoplatnom skončení konania vo veci samej by mohol prispieť k ohrozeniu, ba až k znemožneniu vedenia exekúcie na nehnuteľnosti a ich speňaženiu v nej, keďže zmena vlastníka nehnuteľností či iné nakladanie s nimi, by jeho situáciu značne skomplikovalo. Bol tak názoru, že je dôvodné nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré bude trvať aj po právoplatnom skončení tohto konania vo veci samej, a to za predpokladu jeho úspechu v ňom. Takýto postup nepovažuje žalobca za neprimeraný a neúmerný zásah do práv žalovaného, nakoľko v prípade odmietnutia žaloby, zamietnutia žaloby alebo zastavenia tohto konania vo veci samej konajúci súd uplatní postup v zmysle § 335 C.s.p. a nariadené neodkladné opatrenie aj bez návrhu rozhodnutím zruší.

V prípade, že žalobca bude v konaní vo veci samej úspešný a nariadené neodkladné opatrenie bude naďalej trvať aj po jeho právoplatnom skončení, podľa žalobcu právna úprava garantuje žalovanému právnu ochranu, keďže mu procesný predpis umožňuje domáhať sa jeho zrušenia, ak by nastali okolnosti pre takýto postup (§ 338 C.s.p.). Táto žaloba totižto podľa žalobcu slúži výlučne pre potreby exekúcie dlžníčky - na rozšírenie rozsahu exekvovaného majetku, keď neodkladné opatrenie by malo zohľadňovať práve túto okolnosť. Pokiaľ by súd predsa len považoval za nevyhnutné neodkladné opatrenie časovo obmedziť, žalobca navrhol, aby to urobil do času začatia exekúcie k jeho, odporovaným právnym úkonom ukrátenej, pohľadávke.

10. Žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia) na osvedčenie tvrdení k žalobe a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil nasledovné listinné dôkazy: Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2024, Úplné znenie všeobecných úverových podmienok, Aktuálny stav úveru zo dňa 20.06.2025, ePotvrdenku, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvu na zaplatenie, Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Up/1038/2025 zo dňa 05.08.2025, Žalobu zo dňa 28.07.2025 o zaplatenie 15.644,- EUR s príslušenstvom (adresovanú Okresnému súdu Banská Bystrica), Výpis z Registra poverení na vykonanie exekúcie, Výpisy z listu vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX a Výpis z úverového účtu.

11. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie podľa § 324 ods. 1, 3 CSP, § 325 ods. 1, 2 písm. d) CSP, § 326 ods. 2 CSP, § 132 ods. 1 až 3 CSP, § 327 CSP, § 328

ods. 1 CSP, § 185 ods. 2 CSP, § 186 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 42a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka („OZ“), § 42b OZ a § 116 OZ.

12. Konštatoval, že z procesného hľadiska musí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahovať zákonom predpísané náležitosti, a to okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP (t. j. uvedenie súdu, ktorému je podanie učené; toho, kto podanie robí; ktorej veci sa týka; čo sa ním sleduje a podpisu) a osobitných náležitostí žaloby podľa § 132 CSP (t. j. označenia strán, pravdivého opísania rozhodujúcich skutočností, označenia dôkazov a žalobného návrhu) aj osobitné náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, ktorými sú: opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, návrh žalobného návrhu neodkladného opatrenia, aby bolo zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha a pripojenie listín, na ktoré sa strana sporu navrhujúca nariadenie neodkladného opatrenia odvoláva. Z ustanovení CSP vyvodil, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené. Za ďalší predpoklad označil aspoň osvedčenú danosť sporného práva, ktoré nebolo doposiaľ právoplatne priznané. Z podstaty a účelu inštitútu neodkladného opatrenia vyvodil, že pre rozhodnutie o jeho nariadení nie je potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemôže byť založené len na tvrdeniach jeho navrhovateľa, ale mal za potrebné, aby boli tieto tvrdenia osvedčené aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a zároveň umožňujú súdu prijať záver o odôvodnenosti práva, ktorému sa má neodkladne poskytnúť ochrana a záver o neodkladnej potrebe úpravy pomerov alebo dôvodnosti obavy zo zmarenia exekúcie. Uviedol, že súd pritom zvažuje, či nariadením neodkladného opatrenia nevznikne inému neprimeraná ujma a prihliada aj na to, že nariadením neodkladného opatrenia možno iného obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a v záujme ním sledovaného cieľa a účelu. Považoval za potrebné rešpektovať vymedzené zákonné a ústavné limity a prihliadať na to, aby opatrením novoupravené pomery nezakladali ďalšie právne spory. Považoval za povinnosť pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzať zo skutkového stavu, ktorý mu je známy a existuje v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.). Zaujal názor, že neodkladné opatrenie však nemožno nariadiť iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia existencie potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán. Konštatoval, že povinnosť súdu osvedčiť tvrdenia má navrhovateľ neodkladného opatrenia, čo znamená, že neodkladné opatrenie je procesným prostriedkom poskytnutia reálnej a efektívnej súdnej ochrany pri bezprostrednom ohrození práva. S ohľadom na krátku lehotu rozhodovania, bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, mal za dôležitý obsah samotného návrhu. Zo strany navrhovateľa považoval za nevyhnutné, aby opísal rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka riadnej odôvodnenosti podľa neho súvisí s tým, že v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení sa nevykonáva kvalifikované dokazovanie ako v konaní vo veci samej, ale navrhovateľ iba osvedčuje tvrdené skutočnosti, pričom súd zvažuje, či nariadením neodkladného opatrenia nevznikne inému neprimeraná ujma a prihliada aj na to, že nariadením neodkladného opatrenia možno iného obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a v záujme ním sledovaného cieľa a účelu. Je podľa neho potrebné rešpektovať vymedzené zákonné a ústavné limity a prihliadať na to, aby opatrením novoupravené pomery nezakladali ďalšie právne spory. Cítil sa povinný pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzať zo skutkového stavu, ktorý mu je známy a existuje v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

13. Pokiaľ ide o meritum veci právne argumentoval, že zmyslom žaloby podľa ustanovenia § 42a OZ (odporovacej žaloby) je, z hľadiska žalujúceho veriteľa, dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný dlžníkom urobený právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, keď rozhodnutie súdu, ktorým sa odporovacej žalobe vyhovel, potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ na základe titulu spôsobilého na výkon rozhodnutia (exekučného titulu) vydaného proti dlžníkovi môže domáhať nariadenia alebo vykonania výkonu rozhodnutia (exekúcie) postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v ktorej prospech bol právny úkon urobený. V prípade, ak uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je dobre možné, veriteľ

namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu sa musí domáhať, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech, vydal takto získané plnenie. Odporovacia žaloba je teda podľa súdu prvej inštancie právnym prostriedkom slúžiacim na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v konaní o výkon rozhodnutia (v exekučnom konaní), a to postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. Za cieľ odporovateľnosti označil poskytnutie ochrany veriteľovi pred všetkými právnymi úkonmi dlžníka, ktoré vedú k zmareniu alebo ohrozeniu možnosti, aby pohľadávka veriteľa mohla byť z majetku dlžníka uspokojená. Uviedol, že o odporovateľný právny úkon ide len v prípade, že ním bol majetok dlžníka prevedený na tretiu osobu bez zodpovedajúceho protiplnenia. Ide o také právne úkony, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak má v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka (na základe exekúcie), hoci, nebyť týchto úkonov, by sa mohla z majetku dlžníka inak uspokojiť. Nemal za dôležité, aký veľký bol dlžníkov majetok v rozhodnej dobe, ale to, že tento majetok bol odporovateľným právnym úkonom zmenšený.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedených princípov dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie podmienok vyžadovaných pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, a to na základe nasledovných skutkových zistení: Žalobca uzavrel dňa 21.03.2024 s dlžníčkou Zmluvu, v ktorej sa výslovne uvádza, že dlžníčka pri tomto právnom úkone vystupuje ako podnikateľ s obchodným menom, pričom následne nasleduje špecifikácia dlžníčky. Žalobca na základe Zmluvy poskytol dlžníčke investičný splátkový úver až do výšky 15.500,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 25 % p.a.. Z výpisu z listov vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX (aktualizácia údajov na nich uvedených bola realizovaná k 30.09.2025 18:00), všetky vedené pre k. ú.: H., obec: R. - U. G., okres: R. B., na ktorých je žalovaný uvedený ako vlastník, vyvodil, že nehnuteľnosti nadobudol na základe Dohody, pričom vkladové konanie (konanie o povolení vkladu ako jeden z druhov katastrálneho konania, v ktorom sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam) bolo vedené pod H.-XXXXX/XXXX a k zápisu Dohody do katastra nehnuteľností došlo dňa 08.11.2023. K nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného je na uvedených listoch vlastníctva zapísaná poznámka o začatí „súdneho sporu na Mestskom súde Bratislava IV o určenie neúčinnosti Dohody o vyporiadaní BSM a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia „...pod číslom konania 36C/62/2025, P-1122/2025“ (č. I. 172-184). Podľa Aktuálneho stavu úveru je pohľadávka dlžníčky ku dňu 20.06.2025 vo výške 16.635,39 EUR. Žalobca listom zo dňa 23.09.2024 oznámil dlžníčke, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť Úveru a uviedol v nej, že výška celkovej jeho pohľadávky je k 21.09.2024 vo výške 16.635,39 EUR. Okresný súd Banská Bystrica o žalobe zo dňa 28.07.2025 (č. I. 74-76) rozhodol v upomínacom konaní vydaním platobného rozkazu sp. zn. 4Up/1038/2025 zo dňa 05.08.2025, ktorým dlžníčke ako žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu istinu vo výške 15.644,- EUR, úrok vo výške 892,26 EUR, úrok z omeškania vo výške 99,13 EUR, úrok z omeškania 12,65 % ročne zo sumy 15.644,- EUR od 03.10.2024 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR a trovy konania vo výške 1.334,38 EUR. Vychádzajúc z informácií žalobcu, „platobný rozkaz sa ku dňu podania tejto žaloby dlžníčke doručuje, táto si ho neprevzala v odbernej lehote.“ V Registri poverení na vykonanie exekúcie je evidované poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného DÔVEROU zdravotnou poisťovňou, a. s., zo dňa 27.10.2023, v prospech oprávneného, ktorým je DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. voči dlžníčke.

15. Zhrnul, že žalobou vo veci samej sa žalobca domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu - Dohody, ktorú uzavrela dlžníčka žalobcu a žalovaný (ako jej blízka osoba, manžel), na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva dlžníčky žalobcu k nehnuteľnostiam na žalovaného, ktoré sú predmetom žaloby o určenie neúčinnosti vo veci samej, ktorej súčasťou je aj samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal za zrejmé, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha okamžitej úpravy právnych pomerov strán sporu za účelom nezhoršenia jeho postavenia pre prípad, že bude úspešný v konaní vo veci samej o určenie neúčinnosti Dohody.

16. Súd prvej inštancie v prvom rade skúmal, či žalobcom sledovaný účel nemožno dosiahnuť nariadením zabezpečovacieho opatrenia (§ 324 ods. 3 CSP). V nadväznosti na dikciu § 343 ods. 1 CSP dospel k záveru, že keďže zriadiť záložné právo na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa je možné len na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka a žalovaný nie je dlžníkom žalobcu,

teda žalobca voči žalovanému nemá peňažnú pohľadávku, na zabezpečenie ktorej zabezpečovacie opatrenie slúži, v danom prípade by účel sledovaný nariadením zabezpečovacieho opatrenia nebolo možné dosiahnuť.

17. Konštatoval, že nariadením neodkladného opatrenia obmedzujúceho dispozičné oprávnenie vo vzťahu k určitej veci alebo právu, prípadne viacerým veciam alebo právam, dochádza nevyhnutne k zásahu do základných práv povinnej osoby, a to najmä do základného práva vlastníť majetok podľa Čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť v zmysle Čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na ochranu majetku podľa Čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru a pod. Vyjadril názor, že z daného hľadiska musí byť zásah do právnej sféry povinnej osoby legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Neodkladné opatrenie nesmie nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu. Súd je pri obmedzovaní dispozičného oprávnenia povinný dbať aj na to, aby ujma osoby, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, nebola zjavne neprímeraná výhode, ktorú navrhovateľ získa. Nepomer medzi hodnotou vecí alebo práv, na ktoré sa má obmedzenie vzťahovať, a hodnotou chráneného nároku v zásade nariadeniu neodkladného opatrenia nebráni. Tento nepomer však nesmie byť výrazný.

18. Pripomenul, že žalobca svoj nárok odvodzuje od toho, že je veriteľom dlžníčky, voči ktorej má pohľadávku, ktorá je úspešne vymáhaná v základnom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4Up/1038/2025, v ktorom sa žalobca voči dlžníčke domáha zaplata sumy 15.644,- EUR s príslušenstvom (porovnaj uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 V Cdo 1/2022 zo 17.5.2022, R 2/2022.

19. Súd prvej inštancie nároky uplatnené žalobcom v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 4Up/1038/2025 vyčíslil ku dňu podania žaloby vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 36C/62/2025, vychádzajúc pritom z prehľadu nárokov uvedených žalobcom v bode I. žaloby, ktoré zodpovedajú nárokom priznaným Okresným súdom Banská Bystrica platobným rozkazom sp. zn. 4Up/1038/2025 zo dňa 05.08.2025, sumou vo výške 19.831,50 EUR (pozn. súdu prvej inštancie : súčet istiny vo výške 15.644,- EUR, úroku vo výške 892,26 EUR, úroku z omeškania vo výške 99,13 EUR, úroku z omeškania 12,65 % ročne zo sumy 15.644,- EUR od 03.10.2024 do zaplata - vyčísleného ku dňu podania tejto žaloby vo výške 1.821,73 EUR, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR a trov konania vo výške 1.334,38 EUR). Konštatoval, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha obmedzenia vlastníckeho práva žalovaného k nehnuteľnostiam evidovaným na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, všetky vedené pre k. ú.: H., obec: R. - U. G., okres: R. B., na ktorých je žalovaný uvedený ako vlastník, ktorých trhovú hodnotu podľa názoru súdu prvej inštancie nepomerne prevyšuje pohľadávku žalobcu priznanú Okresným súdom Banská Bystrica neprávoplatným platobným rozkazom sp. zn. 4Up/1038/2025 zo dňa 05.08.2025 (v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia).

20. Po vyhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu súdneho spisu a po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie sú splnené podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia v takom rozsahu, ako ho navrhol žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Mal za to, že v danej veci existuje nepomer medzi hodnotou vecí alebo práv, na ktoré sa má obmedzenie vzťahovať, t. j. nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného, ktoré nadobudol na základe Dohody s dlžníčkou, a hodnotou chráneného nároku ku dňu podania žaloby vo výške 19.831,50 EUR, ktorý je výrazný a žalobcom navrhované neodkladné opatrenia by žalovaného obmedzovalo nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie žalobcom sledovaného účelu. Navyiac upozornil, že Zmluva bola medzi žalobcom a dlžníčkou uzavretá dňa 21.03.2024, pričom vecnoprávne účinky Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva dlžníčky a žalovaného nastali nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia príslušného správneho orgánu na úseku katastra, vychádzajúc z údajov na vyššie označených listoch vlastníctva, dňa 08.11.2023. Z tejto chronológie účinkov uvedených právnych úkonov mal za zrejmé, že dlžníčka uzavrela Dohodu ešte pred uzavretím Zmluvy a pri uzavretí Dohody nemusela konať s cieľom zabrániť žalobcovi uspokojiť sa v prípade exekúcie z jej majetku, nakoľko medzi nimi v tom čase ešte neexistoval žiaden právny vzťah.

21. Súd prvej inštancie preto nemal za osvedčený ani základ nároku, ktorého ochrany sa žalobca domáha navrhovaným neodkladným opatrením, nakoľko odporovaný právny úkon (Dohoda medzi manželom dlžníčky a dlžníčkou) bol urobený ešte pred uzatvorením úverovej zmluvy medzi žalobcom a

dĺžníčkou. Nad rámec uvedeného, a to vzhľadom k požiadavkám žalobcu vzneseným v žalobe, poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Co/18/2022-82 zo dňa 07.03.2022 (pozn. súdu prvej inštancie: navrhovateľom neodkladného opatrenia bol rovnako tak žalobca), v ktorom sa uvádza nasledujúce: „Je potrebné konštatovať, že zo žiadneho z ustanovení Civilného sporového poriadku nevyplýva pre súd povinnosť poskytnúť žalobcovi súčinnosť pri splnení jeho povinnosti pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti. Odvolací súd považuje za neprípustný taký procesný postup, na základe ktorého sa strana sporu snaží prostredníctvom súčinnosti súdu zadovážiť si potrebné esenciálne dôkazy, a to nielen na účely nariadenia neodkladného opatrenia, ale aj pre konanie vo veci samej za súčasnej absencie úplných skutkových tvrdení. Navrhovaný postup, ktorému by konajúci súd vyhovel, by predstavoval porušenie zásady rovnosti strán v civilnom procese, a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca objektívne nemá prístup k navrhovaným dôkazom. Obsahom princípu rovnosti sporových strán v civilnom sporovom konaní sa prejavuje ako tzv. funkčná rovnosť, spočívajúca v takom procesnom postupe súdu, aby sa každej zo sporových strán umožnilo v rovnakej miere realizovať svoje procesné oprávnenia a aby sa zabezpečilo ich rovnaké procesné postavenie. Procesná rovnosť sa sústreďuje do zabezpečenia akejsi pomyselnej štartovacej čiary pre obidve sporové strany. Prípadná ingerencia súdu pri zisťovaní podstatných a rozhodujúcich skutočností potrebných pre rozhodnutie veci by podľa názoru odvolacieho súdu túto rovnosť strán vážne narušila, berúc samozrejme do úvahy, že v prípade žalobcu nejde o tzv. slabšiu stranu sporu. Súd prvej inštancie pri svojom postupe neporušil práva žalobcu, naopak, dodržal princíp zakotvený v čl. 6 C.s.p. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o povinnosti preverenia údajov dostupných súdu v rámci registrov vedených štátom, odvolací súd poukazuje na to, že v prejednávanej veci nejde o prípad aplikácie § 185 ods. 2 C.s.p., nakoľko žalobcom požadovaná dokumentácia nie je súčasťou verejného obsahu katastra nehnuteľností a už vôbec nejde o notarietu, príp. skutočnosť známu súdu z jeho činnosti v zmysle § 186 C.s.p. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že vykonanie dôkazov bez návrhu prichádza do úvahy iba v spotrebiteľských sporoch, antidiskriminačných sporoch a individuálnych pracovnoprávných sporoch. Je bez právneho významu skutočnosť, že súd (štát) má vedomosť o skutočnostiach ohľadom prevodov vlastníctva k nehnuteľnostiam, resp., že pre súd sú takéto údaje jednoducho dostupné a zistiteľné. Skutočnosť, že súd má na základe prístupu k verejným registrom možnosť získať akékoľvek údaje totiž neznamená, že tieto môže poskytnúť stranám sporu. Je zrejmé, že verejnosť katastrálneho operátu je obmedzená. Zákonodarcom zvolená právna regulácia prístupu k údajom obsiahnutým v danom registri má svoje opodstatnenie, a to predovšetkým z pohľadu ochrany osobných údajov, z toho dôvodu je tento prístup striktno obmedzený na vybrané subjekty. Poskytovanie údajov z takejto evidencie žalobcovi vyslovene za účelom pravdivého a úplného opísania podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa sporu, nemá podľa názoru odvolacieho súdu vo všeobecnosti oporu v práve na prístup k súdu, keď žalobca je osobou, ktorá iba tvrdila, že je nositeľom určitého hmotného práva a žalovaná je údajne osobou, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu postupoval a rozhodol správne, keď za danej situácie nevykonal dokazovanie požadované navrhovateľom a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol pre neosvedčenie splnenia podmienok, pričom jeho rozhodnutie bolo založené na princípe kontradiktórnosti konania a rovnosti strán sporu.“

22. Súd prvej inštancie preto zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s ustanovením § 328 ods. 1 CSP zamietol, s tým, že o trovách konania týkajúcich sa rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej v zmysle § 262 ods. 1 CSP.

23. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca riadne a včas odvolanie odôvodnený tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí“ (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP). Vyjadril presvedčenie o tom, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní o jeho Návrhu dopustil viacerých pochybení. Uviedol, že uznesenie trpí vadou nezákonnosti, ktorá predovšetkým spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci a v nesprávnych skutkových zisteniach súdom prvej inštancie. Nestotožnil sa so súdom prvej inštancie, ktorý zamietnutie návrhu zdôvodnil výlučne tým, že neodkladné opatrenie by žalovaného obmedzovalo nad nevyhnutný rozsah a že Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola uzatvorená skôr ako Zmluva o splátkovom úvere (súd prvej inštancie teda nemal osvedčený základ jeho nároku). Súdu prvej inštancie vytkol, že sa nezaoberal skutkovými okolnosťami, či predloženými právnymi argumentmi, a to najmä v širších súvislostiach. Z tohto dôvodu uznesenie považuje za arbitrárne a zaťažené podstatnými vadami. Pochybenia súdu prvej inštancie potom podľa neho vzájomne rezultovali do nesprávneho a nezákonného uznesenia. Mal za to, že dočasná úprava pomerov, pri osobitnom

charaktere podanej žaloby, je nevyhnutná na zachovanie podanej žaloby ako takej. Ak totižto dôjde k scudzeniu nehnuteľností, tvrdil, že žalobný nárok bude zmarený, pretože bude odkázaný žalovať už len náhradovú pohľadávku (ust. § 42b ods. 4 veta za bodkočiarkou OZ). Nejde tak v tomto prípade podľa neho o otázku výšky našej pohľadávky, proporcionality obmedzenia či akýchkoľvek iných okolností, ktorými sa súd prvej inštancie mimo rámec relevantných okolností v uznesení zaoberal. Odôvodnenie uznesenia považoval od základu za mylné a nereflektujúce podľa neho na dôvody jeho návrhu či zákonný rámec príslušnej právnej úpravy. Uviedol, že cieľom neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana práv. Účelom tohto inštitútu je teda promptne navodiť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozovaniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude i naďalej dochádzať, prípadne nedôjde v budúcnosti k nezvratnému stavu. Zároveň zdôraznil, že prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia ide vždy len o dočasnú úpravu právnych pomerov. Po preštudovaní uznesenia mal za to, že tieto (ako i ďalšie) okolnosti súd prvej inštancie opomenul zohľadniť. Mal za potrebné dbať na zachovanie ochrany veriteľov garantovaných v ust. § 42a a nasl. OZ. Predmet konania je podľa neho natoľko špecifický, že otázky, ktorými sa zaoberal súd prvej inštancie, nie sú pre posúdenie relevantné. Odporovateľnosti právneho úkonu sa podľa neho dá domáhať jedine za situácie, že osoba, ktorá z ukrátenia mala prospech, je vlastníkom ušlej veci. Ak nie je možné uspokojiť sa z ušlého majetku (napríklad preto, že bol medzičasom prevedený do dispozície inej osoby), právo sanovať sa z majetku, ktorý ušiel, zaniká a je nahradené právom žalovať peňažnú náhradu podľa ust. § 42b ods. 4 vety za bodkočiarkou OZ. Inak povedané - žaloba veriteľa ako taká bude prevodom automaticky zmarená. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie reštriktívnou interpretáciou podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia de facto vytvoril limity, čím zamedzil praktické uplatnenie tohto inštitútu pre daný prípad, čo potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax. Nestotožnil sa so súdom prvej inštancie, že neodkladné opatrenie, resp. dočasné obmedzenie vlastníckeho práva žalovaného by na podklade skutočností vyplývajúcich z Návrhu nebolo proporcionálne, a to z pohľadu výšky úveru v porovnaní s hodnotou nehnuteľností. Súdu prvej inštancie vytkol, že v plnej miere neguje účel a zmysel právnej úpravy neodkladného opatrenia, preukázané a riadne osvedčené skutočnosti v tejto súvislosti evidentne prehliada, čo podľa neho indikuje arbitrárnosť v rámci rozhodovania. Mal celkovo za to, že súd prvej inštancie sa návrhom zaoberal nedôsledne, čo možno vyabstrahovať už zo samotného odôvodnenia uznesenia. Pre posúdenie dôvodnosti a opodstatnenosti dočasnej úpravy pomerov nemal v prípade odporovateľnosti právnych úkonov za podstatné pomerovanie výšky vymáhateľnej pohľadávky k hodnote veci, ktorej sa neodkladné opatrenie má týkať, ale za podstatný mal samotný predmet konania. Uviedol, že už samotné konanie o odporovateľnosť právneho úkonu zakladá dôvodnosť potreby dočasnej úpravy pomerov. Podľa neho nariadením neodkladného opatrenia za žiadnych okolností nedochádza k neprimeranému obmedzovaniu, resp. ohrozeniu práv žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam ako opakovane judikuje ustálená rozhodovacia prax (k tomu napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 05.12.2022, sp. zn.: 23Co/134/2022 alebo Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.02.2024 vo veci sp. zn.: 2Co/21/2024, Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.10.2025 vo veci sp. zn.: 8Co/37/2025, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.09.2025 vo veci sp. zn.: 8Co/117/2025, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.09.2025 vo veci sp. zn.: 14Co/93/2025, Krajského súdu v Žiline zo dňa 08.07.2025 vo veci sp. zn.: 8Co/94/2025, Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.07.2025 vo veci sp. zn.: 11Co/65/2025, Krajský súd v Žiline zo dňa 18.03.2025 vo veci sp. zn.: 9Co/24/2025, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.12.2024 vo veci sp. zn.: 8Co/105/2024, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2024 vo veci sp. zn.: 5Co/78/2024, Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.11.2024 vo veci sp. zn.: 26Co/112/2024 a mnohé ďalšie). Na jeho postavení a pri bežnom užívaní nehnuteľností sa nič nezmení. V tejto súvislosti dal do pozornosti napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 11Co/208/2012, podľa ktorého „s prihliadnutím na predmet konania vo veci samej, ktorým je určenie neúčinnosti právneho úkonu, je dôvodné v záujme skončenia predmetného konania na istý čas obmedziť právo žalovanej nakladať s nehnuteľnosťami za účelom dočasného vyriešenia vzťahu medzi účastníkmi tak, aby mohla byť natrvalo vyriešená otázka neúčinnosti predmetného právneho úkonu, s poukazom na čo možno považovať zásah do vlastníckeho práva žalovanej za primeraný uvedenému účelu.“ Taktiež poukázal na závery Okresného súdu Prešov v uznesení zo dňa 19.12.2023, sp. zn.: 18Co/63/2023, ktoré preberá názory Ústavného súdu SR, podľa ktorého: „Na základe materiálneho posudzovania splnenia predpokladov pre neodkladné opatrenie (ktorým sa zabezpečuje skutočné naplnenie práva na spravodlivé súdne konanie a nachádza správny balans medzi dodržiavaním formálnych pravidiel a zabezpečením prístupu strany k súdu, porov. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS350/2021, II. ÚS194/2012, III. ÚS2373/2021) je potrebné konštatovať, že (...) Už samotné nezaplatenie osvedčeného dlhu a prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na blízku osobu, osvedčuje v tomto prípade potrebu dočasnej úpravy pomerov.“ Do pozornosti dal aktuálne uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k.:

2Co/21/2024-157 zo dňa 14.02.2024 (najmä bod 20.), v ktorom súd uviedol nasledovné: „Pokiaľ ide o druhú námietku odvolateľa, v rámci ktorej namieta nesplnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia respektíve absenciu bezodkladnosti úpravy pomerov, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v prípade žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu je možné považovať za špecifické z dôvodu, že ak by došlo k prevodu predmetnej nehnuteľnosti zo strany žalovaného v 1. rade, situácia žalobcu ako veriteľa by bola podstatne sťažená tým, že by mu bolo takpovediac znemožnené žalovať prostredníctvom žaloby o neúčinnosť právneho úkonu. Preto nie je na prekážku nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia neosvedčenie zámeru žalovaného v 1. rade s dotknutými nehnuteľnosťami nakladať, keďže „na osvedčenie takéhoto zámeru v takomto prípade vyčkávať nemožno, pretože sa zvlášť pri zámere ukrátiť splnenie pohľadávky veriteľa stáva spravidla zjavný až po jeho realizovaní, teda neskoro na to, aby mu toto bolo možné zamedziť“. Mal za to, že pri neodkladných opatreniach, ktorými majú byť obmedzené určité dispozičné úkony, nemôže súd v tomto štádiu procesu vyžadovať dôsledné preukázanie úmyslu osoby, proti ktorej má neodkladné opatrenie smerovať. Úmysel ako bezprostredný vnútorný vzťah osoby k určitému právnemu následku mal za daných okolností za osvedčiteľný iba vo výnimočných prípadoch a s nepomernými ťažkosťami. Takáto požiadavka by podľa neho mohla mať ad absurdum za následok, že neodkladné opatrenie s preventívnym účinkom nemožno dosiahnuť. Z pragmatického hľadiska mal navyše za nepochybné, že v prípade súkromnoprávných úkonov je úmysel konajúcej osoby väčšinou rozpoznateľný až v štádiu, keď už tomuto úkonu nemožno zabrániť, pretože jeho právne účinky medzičasom nastali alebo k nim dôjde v bezprostrednej časovej nadväznosti. S ohľadom na vyššie uvedené, t. j. s ohľadom na špecifickosť žaloby o odporovateľnosť právneho úkonu, ktorej výrok má konštitutívne účinky, mal za potrebné navrhované neodkladné opatrenie s preventívnym účinkom nariadiť. Z týchto dôvodov potom ani námietku odvolateľa týkajúcu sa nesplnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia nepovažoval odvolací súd za relevantnú.“ Rovnako dal do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k.: 16Cob/2/2020-167 zo dňa 31.01.2020, ktorý uviedol nasledovné: „Potreba dočasnej právnej úpravy pomerov strán sporu v danom prípade je osvedčená existenciou samotného sporu o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy. Odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia ako opatrenia mimoriadneho, avšak v tomto prípade nevyhnutne potrebného. V čase rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia neprináleží odvolaciemu súdu posudzovať, do akej miery môže byť žalobca v spore vo veci samej úspešný, no i napriek tomu dospel k záveru, že predmetný návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu, v akom mu bolo súdom prvej inštancie vyhovené, je skutkovo dôvodný a právne opodstatnený a to z dôvodu že navrhované neodkladné opatrenie má za cieľ, aby sa spor vo veci samej (v ktorom žalobca môže, ale i nemusí byť úspešný), vyriešil medzi pôvodnými stranami sporu, a aby nebol realizovaný eventuálny prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na tretie osoby, alebo aby nedošlo k inému faktickému alebo právnemu zaťaženiu predmetných nehnuteľností. Ak by takáto okolnosť nastala, došlo by k výraznému zhoršeniu právneho (ale i faktického) postavenia žalobcu v spore vo veci samej. Na základe uvedeného je zrejmé, že ak by bol žalobca v konaní úspešný, môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak by to nebolo možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech. Ďalším prevedením nehnuteľností by tak došlo k podstatnému sťaženiu až znemožneniu vymáhania samotnej pohľadávky žalobcu. Nariadením predmetného neodkladného opatrenia sa zabezpečí účel konania a zároveň do rozhodnutia vo veci samej už nedôjde k ďalšiemu prevodu predmetných nehnuteľností...“ Taktiež dal do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k.: 14Co/93/2025-93 zo dňa 09.09.2025, ktorý uviedol nasledovné: „Z ustálenej rozhodovacej činnosti odvolacích súdov vyplýva, že práve v takomto type konaní o odporovacej žalobe je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zabráni ďalším prevodom nehnuteľností, dôvodné takéto neodkladné opatrenie vydať. V kontexte s konaním vo veci samej je žiadúce, aby vo vlastníckych vzťahoch k predmetným nehnuteľnostiam nevznikali prípadné zmeny vo vlastníckych vzťahoch.“ Pripomenul, že vo veci samej sa ako žalobca domáha určenia neúčinnosti Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo okrem iného znamená, že v prípade v budúcnosti vedenej exekúcie sa ako veriteľ pri úspešnom odporovaní bude môcť domáhať uspokojenia z majetku - nehnuteľností, ako predmetu odporovaného právneho úkonu. Určovací rozsudok s účinkami právoplatnosti v konaní o odporovacej žalobe sa však bude viazať na predmetný majetok, nie na žalovaného. Právne účinky úspešného odporovania sa v tomto smere prejavujú voči žalovanému len v rozsahu jeho povinnosti strpieť exekvovanie predmetného majetku v (budúcom) exekučnom konaní vedenom voči dlžníčke. Žiadny iný dopad na žalovaného žaloba nemá. Práve s ohľadom na vyššie uvedené mal za to, že je legitímne a žiadúce, aby došlo k dočasnej úprave týchto právnych (vlastníckych) vzťahov. Najmä mal za nevyhnutné, aby nedochádzalo

k ďalším prevodom predmetných nehnuteľností zo strany vlastníka (žalovaného) na tretie osoby. Je tu totižto podľa neho hrozba vážnej ujmy na jeho strane, zosťrená tým, že už raz majetok zo sféry dlžníčky ušiel. Namietal, že uznesením konajúci súd vlastne pripustil to, aby tento majetok mohol ujsť znovu, a tentokrát tak, že ho už žalobca nebude vedieť postihnúť. Súdu prvej inštancie vytkol, že v rámci uznesenia teda poprel zmysel samotnej odporovacej žaloby, keď skúmal pri nariadení neodkladného opatrenia okolnosti, ktoré sú v rozpore s charakterom žaloby. Mal za to, že tento neželaný následok je možné vylúčiť len nariadením neodkladného opatrenia, na základe čoho dôjde k dočasnej stabilizácii pomerov, čo súčasne umožní plynulé a ničím nerušené rozhodovanie súdu prvej inštancie vo veci samej. Zdôraznil, že predmetom konania vo veci samej nie je vymáhanie pohľadávky, ale je ním odporovateľnosť právneho úkonu. Ak sa ukáže žaloba ako dôvodná, znamená to, že žalovaný s dlžníčkou už raz konali protiprávne. A pokiaľ tak urobia znovu, jeho nárok na požadovanie uspokojenia z toho, čo z majetku dlžníčky ušlo, nenávratne zanikne (ust. § 42b ods. 4 veta pred bodkočiarkou OZ). Hrozí mu teda podľa neho vážna ujma v podobe nezvratného zániku jeho nároku požadovať uspokojenie z ušlého majetku dlžníčky. Žalovanému z dočasnej blokácie nakladania s majetkom podľa neho nič zásadné nehrozí, nehnuteľnosti môže užívať rovnako aj naďalej. Pri pomerovaní týchto dvoch okolností sa podľa neho súd prvej inštancie dopustil nesprávneho právneho a skutkového posúdenia. Mal za to, že podanie žaloby o neúčinnosť právneho úkonu sama o sebe v zmysle judikatúry odôvodňuje potrebu bezodkladne upraviť pomery bez ďalšieho, keďže nariadenie opatrenia odvodzuje od špecifického charakteru podanej žaloby a rizika jej zmarenia prevodom ušlých nehnuteľností na inú osobu. Zdôraznil, že požiadavka na akýsi test proporcionality čo sa týka výšky ukrátenia k ušlému majetku, je tu teda absolútne mimo zákonných kritérií posúdenia. Pri ukrátení podľa neho navyše platí, že jeho dôsledkom je neúčinnosť právneho úkonu ako celku, bez ohľadu na to, k akému ukráteniu došlo. Ukrátenie čo i len v rozsahu jedného eura, rovnako bez ohľadu na výšku ukrátenej pohľadávky, zakladá možnosť veriteľa uspokojiť sa z ušlého majetku, bez ohľadu na jeho hodnotu. Podľa neho otázka akejsi proporcionality teda pri neúčinnosti právnych úkonov nemá žiadne opodstatnenie. K argumentácii súdu prvej inštancie, že moment uzavretia Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nastal skôr, ako žalobca s dlžníčkou uzavreli Zmluvu a teda vzhľadom na časový sled udalostí tak dlžníčka nemusela konať s úmyslom ukrátiť žalobcu, keďže medzi nimi v čase uzavretia Dohody neexistoval záväzkový právny vzťah, podotkol, že uvedené je vo vzťahu k navrhnutému neodkladnému opatreniu irelevantné a táto skutočnosť, ako aj ďalšie súvisiace okolnosti, budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Súdu prvej inštancie vytkol, že sa tak nezákonne, bez vykonaného dokazovania, dopustil prejudikovania veci samej a formulovaní obrany za žalovanú. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.12.2002, sp. zn. 5 Cdo 142/02, v zmysle ktorého: „Pre aplikáciu ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka je podstatným preukázateľným a objektívne daný dôvod na úspešnú odporovateľnosť právneho úkonu, aj keď veriteľ v čase uzatvárania takéhoto úkonu nebol s dlžníkom (darcom) v právnom vzťahu, ak takýto nárok uplatnil v lehote troch rokov od uzavretia odporovateľného úkonu (darovacej zmluvy)“. Za podstatné teda mal, či si veriteľ uplatnil svoj nárok v trojročnej prekluzívnej lehote, a to voči právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje jeho vymáhatelnú pohľadávku. To či v čase realizácie odporovaného právneho úkonu existoval medzi dlžníkom a veriteľom záväzkový právny vzťah, nepodmieňuje dôvodnosť uplatneného nároku, keďže v zmysle právnej teórie aj praxe je možné ukracovať aj budúce pohľadávky. Závery súdu prvej inštancie o tom, že nemá základ nároku za osvedčený (keďže k uzavretiu Dohody došlo skôr, ako k uzavretiu Zmluvy), potom nepovažoval za správne, resp. sa súd prvej inštancie podľa neho dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ tvrdí, že v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia údajne neosvedčil potrebu bezodkladnosti okamžitej úpravy pomerov. Ide podľa neho o arbitrárne zdôvodnenie zamietnutia nášho Návrhu. Oba súdom prvej inštancie deklarované dôvody pre zamietnutie Návrhu preto podľa neho neobstoja, pričom iné dôvody pre zamietnutie návrhu súd prvej inštancie neuviedol. S ohľadom na žalobcom prezentované okolnosti mal nepochybne za to, že pre účely nariadenia neodkladného opatrenia riadne (ba dokonca nad rámec zákonných požiadaviek) osvedčil, že medzi stranami je nevyhnutné dočasne upraviť pomery tak, aby sa vlastníci nehnuteľností nezmenili. Inak bude žaloba vo veci samej zmarená. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne interpretuje obsah príslušných ustanovení o nariadení neodkladného opatrenia, čím de facto znemožnil jeho praktické využitie. Pokiaľ ide o odmietavý postoj súdu prvej inštancie k zabezpečeniu navrhnutých dôkazov od relevantných štátnych orgánov (preverenie rodinných väzieb medzi dlžníčkou a žalovaným dopytom na matriku alebo prostredníctvom iných evidencií štátu; pripojenie kompletnej zložky katastrálneho konania Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, sp. zn.: H.-XXXXX/XXXX, vrátane Dohody o vyporiadaní BSM), pričom súd prvej inštancie poukazuje na závery z uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Co/18/2022-82 zo dňa 07.03.2022, považuje

ich už v zmysle aktuálnej judikatúry za prekonané a už aj v danom čase boli veľmi ojedinelé. Namietal, že ak súd prvej inštancie vychádzal z predmetného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia podmienok pre nezabezpečenie dôkazných prostriedkov, nevykonanie dokazovania a nariadenie neodkladného opatrenia. Nie je mu zrejmé, prečo sa súd prvej inštancie zamerlal práve na toto rozhodnutie staršieho dáta, kedy medzičasom eviduje z Krajského súdu v Bratislave niekoľko ďalších rozhodnutí v obdobných veciach (spisové značky viacerých citované vyššie), kedy došlo k poskytnutiu ochrany jeho nárokom práve neodkladným opatrením. Podotkol, že v mnohých z nich následne došlo k ukončeniu veci bezprostredne po poskytnutí dočasnej ochrany, kedy bolo ukrátenie vysporiadané (napr. vec vedená MS BA IV pod sp. zn.: 12C/70/2023, odvolacím súdom pod sp. zn.: 2Co/21/2024; ďalej vec vedená Okresný súd Nitra pod sp. zn.: 28Cbi/1/2024, Krajský súd v Nitre pod sp. zn.: 4CoKR/32/2024, vec vedená Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn.: 7C/47/2023, Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn.: 9Co/196/2023 atď). Taktiež poukázal na skutočnosť, že v predmetnom konaní vedenom Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn.: 12C/98/2021 bol úspešný a súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu rozsudkom z 23.03.2023. Žalovaná ukrátený nárok po rozsudku vysporiadala a konanie sa skončilo späťvzatím žaloby v odvolacom konaní (uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k.: 2Co/109/2023-210 zo dňa 28.02.2024, ktorým tento pripustil späťvzatie žaloby a konanie zastavil). Uviedol, že dôkazy si objektívne nevie sám zabezpečiť. Tieto sú však pre účely konania vo veci samej kľúčové. Ak by ich súd prvej inštancie zabezpečil, neznamena to, že by sa dopustil porušenia zásady rovnosti strán. Keďže navrhnuté dôkazy nie sú verejné, žalobca nevie s istotou tvrdiť, čo je ich obsahom. Dôkazy môžu preukázať rôzne skutočnosti, resp. to či sú alebo nie sú žalovaný a dlžníčka blízke osoby (tvrdíme, že sú), ako aj to, čo bolo predmetom Dohody, resp. či ňou došlo alebo nedošlo k ukráteniu žalobcu (tvrdíme, že došlo). Mal za to, že uvedené skutočnosti navyše jemu dostupnými dôkaznými prostriedkami dostatočne osvedčil. Podotkol, že rovnako tak môže požadovať predložiť dokumentáciu (dohodu o vyporiadaní BSM) a vyjadrenie k rodinným väzbám po žalovanom cez edičnú povinnosť, ale toto by bolo pre účely rozhodovania o neodkladnom opatrení jednak neefektívne a zároveň by to bolo v rozpore so zásadou v čl. 17 CSP - postupovať bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Všetky tieto okolnosti si vie súd prvej inštancie preveriť v štátnych registroch. Zároveň podľa neho platí, že tak ako môžu ním navrhnuté dôkazy žalovanému zhoršiť pozíciu v tomto konaní, môžu mu ju aj výrazne zlepšiť. Zabezpečením predmetných dôkazov by teda nedošlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní, práve naopak, ak sa súd prvej inštancie rozhodne navrhnuté dôkazy nezabezpečiť, dopustí sa porušenia princípu rovnosti zbraní (voči žalobcovi). Bez predmetných dôkazov, keďže si ich sám objektívne nevie zabezpečiť, dôjde k zmareniu konania vo veci samej. Namietal, že takýmto konaním by sa voči nemu súd prvej inštancie dopustil nielen porušenia princípu rovnosti zbraní, ale aj porušenia práva na spravodlivé súdne konanie. Podotkol, že dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov ani nie je možné uzatvoriť inak, ako medzi blízkymi osobami, keďže túto uzatvorili manželia, resp. žalovaný a dlžníčka. Žalovaný a dlžníčka tak boli minimálne v čase uzatvorenia Dohody blízkymi osobami. Ak by sa súd prvej inštancie rozhodol nezabezpečiť kompletnú zložku katastrálneho konania Okresného úradu Bratislava, katastrálny odbor, sp. zn.: H.-XXXX/XXXX, vrátane Dohody, navrhol, aby súd zaviazal žalovaného k predloženiu Dohody do súdneho spisu podľa ust. § 189 CSP. Z nej bude zároveň zrejmé či je naša dlžníčka manželkou žalovaného. Uviedol, že zároveň týmto postupom bral ohľad aj na žalovaného, keďže dôveryhodnosť Dohody, ktorú by tento predložil do súdneho spisu, môže byť vzhľadom na jeho záujem na výsledku konania spochybnená. Následne by sme sa opätovne dostali do situácie, kedy by sme súd požiadali o zabezpečenie predmetných dokumentov z katastra nehnuteľností, čím by však zároveň došlo k porušeniu princípu rýchlosti a hospodárnosti konania. V zmysle čl. 17 CSP: „Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.“ Podľa ust. § 18 zákona č. 154/1994 Z. z. o matrikách v znení neskorších predpisov nie sme oprávneným subjektom. Matričný úrad nám tak nevyhotoví úradný výpis a neumožní v prítomnosti matrikára nazrieť do matriky a robiť z nej výpisy. V zmysle ust. § 68 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Katastrálny zákon“): „Každý má právo do katastrálneho operátu nahliadať a robiť si z neho pre svoju potrebu výpisy, odpisy, náčrty alebo kópie, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. Pri nahliadaní do katastrálneho operátu sa rodné číslo, alebo ak ide o cudzinca, iný identifikátor sprístupňuje len osobe, ktorej sa rodné číslo alebo iný identifikátor týka.“ Podľa ust. § 68 ods. 3 Katastrálneho zákona: „Verejnosť zbierky listín je obmedzená. Prístup k listinám uloženým v zbierke listín sa umožňuje len vlastníčkovi alebo inej oprávnenej osobe, ich právnym predchodcom a právnym nástupcom. Prístup k listinám uloženým v zbierke listín sa umožňuje na účely plnenia úloh podľa osobitných predpisov aj

osobe, ktorá vykonáva geodetické a kartografické činnosti, znalcovi z odboru geodézie a kartografie, súdu, prokuratúre, Policajnému zboru, notárovi, súdnemu exekútorovi, správcovi podľa osobitného predpisu, daňovému úradu, štátnemu zamestnancovi, ktorého služobným úradom je úrad, Národnému bezpečnostnému úradu, Slovenskej informačnej službe a Vojenskému spravodajstvu.“ Podľa ust. § 189 CSP: „Súd môže uložiť tomu, kto má vec potrebnú na zistenie skutkového stavu, aby ju predložil.“ Podľa ust. § 190 CSP (prvá veta): „Každý je povinný na požiadanie súdu bezodkladne písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu.“

24. Osobitne v odvolaní poukázal na rozhodnutie - nález Ústavného súdu SR z 30.10.2010, sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého: „Neakceptovanie dôkazného návrhu možno čo do vecného obsahu odôvodnenia založiť len tromi dôvodmi: prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť nemá relevantnú súvislosť s predmetom konania, ďalším je argument, podľa ktorého navrhnutý dôkaz nepotvrdí ani nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže nedisponuje vypovedacou potenciou a naostatok tretím je nadbytočnosť dôkazu vo vzťahu k tvrdeniu, ktoré už bolo s praktickou istotou buď overené alebo vyvrátené.“ Argumentum a maiori ad minus dospel žalobca k záveru, že ak strana sporu objektívne nemá možnosť zabezpečiť dôkaz, navrhnutý dôkaz má relevantnú súvislosť s predmetom konania, je spôsobilý potvrdiť alebo vyvrátiť žalobcom tvrdenú skutočnosť, a nejde o dôkaz nadbytočný, potom je súd povinný takýto dôkaz nielen vykonať, ale aj zabezpečiť. Navyše súdu prvej inštancie vytkol, že svoj odmietavý postoj k zabezpečeniu ním navrhnutých dôkazov nijako neodôvodnil, čím porušil povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie. Záverom dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Prešove, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a pomenoval neuralgické body, pokiaľ ide o žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu v kontexte nariadenia neodkladných opatrení, vrátane potreby zabezpečenia dôkazov z katastrálneho operátu, ktorých zabezpečenie nie je možné zo strany žalobcu. Tieto podľa neho sú plne aplikovateľné aj na tento prípad. Mal za to, že všetky vyššie opísané nedostatky postupu súdu prvej inštancie vyústili do nesprávneho a nezákonného uznesenia. Bol preto toho názoru, že toto je nevyhnutné čo najskôr zmeniť tak, že odvolací súd nariadi neodkladné opatrenie ako bolo toto vymedzené v jeho návrhu. Mal za to, že u osôb, ktoré už raz uskutočnili právny úkon, ktorý zabránil prípadnej exekúcii, existuje obava, že tieto osoby za tým istým účelom tentoraz svoj zámer dokonajú precízne a uzatvoria zmluvu o prevode vlastníctva nehnuteľností, ktorá uspokojenie zmarí definitívne. Preto je podľa neho daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia, čím dôjde k dočasnej stabilizácii pomerov a umožní sa ničím nerušené judikovanie rozhodnutia vo veci samej. To všetko bez akéhokoľvek obmedzenia v bežnom užívaní nehnuteľností zo strany žalovaného. Zároveň žiadal odvolací súd, aby mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

25. Žalovaný vo vyjadrení v zmysle § 329 ods. 1 CSP uviedol, že podľa neho v danej veci nemôže byť žalovaný, nakoľko sa týka o jeho ex - manželku E. J. N.. Dňa 24.11.2022 jeho ešte vtedy manželka prišla s návrhom, že si našla byt a ide sa odsťahovať, na druhý deň 25.11.2022 uzavreli dohodu manželov o užívaní spoločného bytu (dohoda je v prílohe). V ten istý deň splnomocnila právnik, aby ju zastupoval v konaní o rozvoде a úprav a povinností rodičov k maloletým deťom po rozvoде manželstva (splnomocnenie v prílohe). Manželka po odchode z bytu sa nejaký čas zdržiavala na Slovensku a potom odišla žiť do Alžírsku. Doložil čestné vyhlásenie manželky zo dňa 4.5.2023, kde sa vyjadruje, že sa nemôže dostať na rozvodové pojednávanie a požiadala, aby celé rozvodové konanie bolo vykonané bez jej prítomnosti. Dňa 11.5.2023 súd rozviedol ich manželstvo bez jej prítomnosti (viď v prílohe). Doložil aj rozsudok o zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 29.11.2021. Po rozvoде ktorý sa uskutočnil dňa 4.5.2025, právnik začal pripravovať Dohodu o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nakoľko exmanželka bola neustále mimo územia Slovenska, napokon sa im podarilo podpísať túto dohodu dňa 27.6.2025 (viď v prílohe). Nakoľko kataster si vyžiadal ešte doplnenie dodatku (viď v prílohe), musel sa ešte dopracovať tento dodatok a nehnuteľnosť bola katastrom prepísaná dňa 8.11.2023. Podľa žaloby spoločnosti RASLEGAL s.r.o. sa dozvedel, že exmanželka E. J. N. si zobrala úver z Tatra Banky a.s. dňa 21.03.2024. Tak isto spoločnosť RASLEGAL s.r.o. uvádza, že na exmanželku E. J. N. bol iniciovaný exekučný titul vydaný dňa 27.10.2025. Podľa je ho zistenia sa týkal a možno stále týka zdravotnej poisťovne Dôvera. Upozornil, že obidva tieto termíny sú v zodpovednosti jeho exmanželky a idú mimo právny rámec jeho osoby, nakoľko v týchto časoch už nebol manželom E. J. N. a ani nevlastnili žiaden spoločný majetok. Podotkol skutočnosť, ako je možné, že jeho ex manželka vôbec mohla získať úver od spoločnosti Tatra Banka, a.s., nakoľko podľa jeho informácií už mala vtedy podlžnosť voči zdravotnej poisťovni Dôvera. Jeho ex manželka E. J. N. žije v súčasnosti v K. Q., neplní súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, nakoľko ich má žalovaný plne v svojej

opatere. Od obdobia rozvodu dňa 11.5.2023 uhradila len 4 000 Eur a je voči ich trom deťom nesplnená súdom pridelená vyživovacia povinnosť.

26. Ďalšie vyjadrenia strany sporu v rámci odvolacieho konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepodali.

27. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie rešpektuje zákonné kritéria pre posúdenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodnutie o ňom, je zákonom predpísaným spôsobom riadne odôvodnené, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožňuje a odkazuje naň v podrobnostiach (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v danom prípade dostatočne neosvedčil všetky zákonné podmienky, nevyhnutné pre poskytnutie požadovanej predbežnej ochrany, t. j. existenciu právneho nároku žalobcu voči žalovanému a neodkladnosť požadovanej úpravy pomerov. Ohrozenie žalobcu sa z pohľadu odvolacieho súdu nejaví aktuálne ako mimoriadne vysoké, a to i s rešpektom k zásade neprejudikovania meritórneho výsledku sporu, pričom požadovaná dočasná úprava pomerov vo vzťahu k žalovanému by nespĺňala len svoj základný účel tým, že do rozhodnutia vo veci samej by boli dočasne zastabilizované pomery medzi stranami sporu, ale zásadne by nerešpektovala zásadu primeranosti, keďže žalovaného by neprímerane obmedzovala v jeho vlastníckom práve za stavu úplného neosvedčenia danosti nároku vo veci samej a neosvedčenia dôvodnej obavy z nenapraviteľnej ujmy hroziacej žalobcovi.

28. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu ohrozeným alebo porušeným právnym pomerom strán sporu dovtedy, kým tieto nepodajú žalobu vo veci samej, resp. kým súd svojim meritórnym rozhodnutím neposkytne stranám definitívnu ochranu. Pre aplikáciu inštitútu neodkladného opatrenia sa vyžaduje naliehavosť potreby predbežnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Uvedený inštitút teda plní zabezpečovaciu a preventívnu funkciu a predstavuje prostriedok na dočasné riešenie situácie, ktorá nastala v pomere medzi stranami sporu, ak je obava, že by bol výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, resp. že by strane vznikla ujma, a to nenahraditeľná, prípadne už vzniknutá ujma sa zväčšovala. Jeho zmyslom je rýchlo a pružne riešiť situáciu, ktorá si vyžaduje okamžitý zásah súdu, odôvodnený spomenutou nevyhnutnou potrebou dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavou z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, prípadne obavou zo vzniku škody. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie zákonných formálnych a vecných predpokladov pre jeho nariadenie. Úspech navrhovateľa neodkladného opatrenia si vyžaduje osvedčenie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami sporu a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe úpravy pomerov. Podmienkou pre vyhovieť návrhu na jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo žalobcu ohrozené. Je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie hrozby nenahraditeľnej ujmy. Aj v prípade, ak sú splnené formálne a vecné predpoklady vyžadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje. Miera osvedčenia potreby nariadenia neodkladného opatrenia sa riadi práve naliehavosťou situácie. Neodkladné opatrenie sa využíva za situácie, keď „sa niečo deje“, keď v danom prípade tomu tak vychádzajúc z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z k nemu doložených listín nie je.

29. Dokazovanie v rámci konania o neodkladnom opatrení sa označuje výrazom osvedčovanie, čo znamená, že súd zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe dočasnej úpravy pomerov sporových strán. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho sa nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi, keď stačí, ak sa súdu, vzhľadom na všetky okolnosti, javí ako pravdepodobný. Miera osvedčenia sa pritom riadi konkrétnou situáciou, najmä naliehavosťou tej - ktorej veci, ktorá je daná vtedy, ak aj pri prípadnom osvedčení ohrozenia nároku žalobcu tu existuje potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu. Pojem "potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu" treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu

hrozila ťažko napravitelná ujma. Je pravdou, že zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenému účastníkovi a zabrániť zhoršovaniu jeho postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Musí sa prihliadať na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada. Na druhej strane sa tiež musí prihliadnuť na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať. Aj odvolací súd posúdením návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, v spojení s listinnými dôkazmi, k nemu pripojenými, na ktoré sa odvoláva, v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v danom prípade nedostatočne osvedčil všetky zákonné podmienky, nevyhnutné pre poskytnutie požadovanej predbežnej ochrany, nakoľko doposiaľ neosvedčil existenciu nároku vo veci samej a tým právneho vzťahu medzi stranami sporu, navyše ani vôbec neosvedčil hrozbu ujmy na jeho strane, keďže ani len netvrdil také správanie sa žalovaného, ktorým by mu takáto ujma mala vzniknúť. Žalobca argumentoval tým, že samotná špecifickosť podanej žaloby, ktorej predmetom je odporovateľnosť právneho úkonu, ktorým sa malo mariť úmyselne jeho právo, determinuje automatické nariadenie neodkladného opatrenia za účelom zastabilizovania právnych a faktických pomerov medzi stranami sporu, aby sa neznemožnil výkon budúceho exekučného titulu, nakoľko by prípadný súdom priznaný nárok zmenou vlastníka relevantnej veci tvoriacej predmet odporovateľného právneho úkonu nemohol byť postihnutý exekúciou tohto majetku, ale prináležala by mu len náhradná možnosť (peňažná). Prijatím takého výkladu by však úprava neodkladných opatrení úplne strácala svoj zmysel. Za situácie, keď žalobca neosvedčil nárok vo veci samej v intenzite, že súd prvej inštancie a taktiež aj odvolací súd nemá vážne pochybnosti o jeho existencii, nakoľko doba odporovateľného právneho úkonu predchádza vzniku dlhu exmanželky žalovaného, spolu s neosvedčením toho, že by žalovaný mal vôľu s predmetom odporovateľného právneho úkonu nakladať, nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať žalobcom navrhované obmedzenie len z dôvodu zastabilizovania právnych pomerov pre účely kludného dokazovania vo veci samej. Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebude tvoriť prekážku res judicata v prípade, ak sa zmení miera možnosti osvedčenia podmienok pre rozhodnutie o ďalšom prípadnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prípade potreby poskytnutia okamžitej súdnej ochrany žalobcovi. Za danej intenzity neosvedčenia základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia aj pokiaľ ide o nárok vo veci samej a aj hroziacu bezprostrednú ujmu súd prvej inštancie mal dôvodne vážne pochybnosti o potrebe neodkladnej súdnej úpravy pomerov strán sporu, čo je dôvod na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nech už je predmet meritórneho sporu akýkoľvek.

30. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil odvolací súd odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné, keď sa naopak stotožnil v plnom rozsahu so závermi súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje odvolací súd za vyčerpávajúce, výstižné a plne zodpovedajúce zákonným kritériám a problematike rozhodovania o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia.

31. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. O nároku na náhradu trov aj tohto odvolacieho konania, ako aj konania prvoinstančného, rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým konanie skončí (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolaciemu súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).